

Tento týden nás ve školce navštívil myslivec Pírko. Povídali jsme si s ním hlavně o tom, jak se v zimě stará o ptáčky. Vyrobili jsme krmítko a lojové koule, zpívali jsme písničky (Čížečku čížečku, Já mám sáně borový), hrály hry s motivy ptáčků.

- *V pondělí po vánočních prázdninách se všichni radostně vítáme. Přes noc připadl sníh a cesta do školky se stává zajímavější než obvykle. Zkoušíme dělat sněhové koule, hádáme, komu patří stopa ve sněhu. Kaluže, ve kterých jsme dováděli, jsou zamrzlé, pokoušíme se led rozbít a daří se. Morčata přijela do školky a děti nadšeně pomáhají jim připravit pelíšky. Prvně se nám představil myslivec a zajímalo ho, jak se kdo jmenuje. Děti se rozpovídaly a každý chtěl, co nejrychleji říci myslivcovi nejen své jméno, ale i jaké nové věci dostal. Myslivec jim pověděl, jak se v zimě stará o zvířata. Dnes poprosil děti, že je potřeba, když tolik nasněžilo, postarat se o ptáčky a přikrmit je. Říkáme si, čím ptáčky můžeme krmit v zimě. Vyrazíme ven a sníh je největším lákadlem. Lopaty, hrábě, košťata, kolečka jsou pomocníky a odklízíme sníh. Děvčata si vzala rendlíky a vaří sněhové polévky a omáčky. Napadl nás udělat pokus, co se stane se sněhem, když ho zahřejeme? Někdo odpověď zná, ale přesto se jdeme přesvědčit. Kastrůlek se sněhem rozehříváme na sporáku a nestačíme se divit. Sníh se nám ztrácí před očima a promění se ve vodu. Pak jdeme do lesa, zahrajeme si „Zajíček ve své jamce“ a pohybovou hru na protažení „Když já se natáhnu“. Z lesa jsme přinesli mnoho šišek, které až se teplem ve školce otevrou, tak se namočí do tuku a obalí se semínky a zavěsí se na strom, aby měli ptáčci co baštit.*
- *V úterý byla cesta do školky opět zpestřena velikánskou ledovkou okolo zahrádek, zkoušeli jsme se klouzat, couvat, jezdit po zadku, tancovat charleston. Také kaluže měly na sobě zajímavé ledové obrázky, které jsme nenechali bez povšimnutí, zároveň nás moc lákal rybník, který se tvářil být zamrzlý. Zopakovali jsme si proto, jaké na nás číhá nebezpečí, když tomu tak není a raději ho vůbec nezkoušeli :). Před školkou jsme tradičně chilku uklízeli, chvilku vařili, zahřívali sníh. Když jsme byli konečně všichni a přivítali jsme se, zahráli jsme si pár her a protáhli se s básničkou. Ve školce nás přivítal pan myslivec a my mu dali jméno Pírko. Pověděl nám něco o ptáčkách ve svém rajónu a i o těch, co odlétají přes zimu za sluncem. My jsme mu na oplátku všechny druhy pěkně vyslovovali s tleskáním a pak si zazpívali pár písniček s hudebními nástroji a flétničkou. Hodně nás bavila říkanka O borových saních, nejvíc asi, to jak sebou koně trhnou a saně zvrhnou a spadnou na zem. Také sami děti vymysleli hru: házíme koskou a podle toho, co padne, tolik můžeme*

vymyslet písniček, které si zazpíváme, zjistili jsme, že jich známe opravdu hodně.

- *Ve středu* jsme při cestě do školky potkali na nových kolejích vlak. Po cestě se děti radovali ze zamrzlých louží, přemýšleli jsme, kde se tam asi vzali. Před školkou děti odhlasovali jít dovnitř, kde nás po chvíli přivítal myslivec, který přinesl překvapení. Než jsme ho otevřeli, tak jsme si zopakovali text písně Já mám sáně borový. Děti vlastně sami přišli na to, že jako překvapení dostanou krmítko. A taky že ano. Jenže místo celého krmítka jsme se probírali šroubováky, hřebíky a šouby, kladívky a spoustou různých prkýnek. Spolu s Marťou a Zdenčou jsme sestavili podle značek krmítko. Rozdělili jsme se na poloviny – jedni šroubovali střechu, druhí pracovali s imbusem na spodku. Nakonec jsme přibili kraje a střechu a krmítko bylo na světě. Jen vymyslet, kam a jak ho připevnit. Po svačině, kterou si všichni sami namazali jsme se vydali na procházku. V kuchyni vzal každý jablíčka pro zvířátka a Zdenča nás dovedla ke krmelci. Protože vedle školky opravují cestu, mohli jsme si pozorně prohlédnout bagr a nákladní auto, což děti ocenili. Dopoledne nasněžilo trochu sněhu a tak děti stavěli sněhuláky, plácali koule a vyšlapávali cestičky ve sněhu. Dokonce jsme slyšeli ptáčka. Cestou zpět jsme šli netradičně po lesní pěšině. Cesta byla dobrodružná a tak se dětem líbila. Po obědě a odpočinku jsme pro medvíďata přichystali překvapení – každý si mohl vyrobit vlastního papírového ptáčka, kterého si odnesl domů.
- *Deštivý čtvrtek* nám přinesl klavírní nahrávku (což děti velmi zaujalo!) písničky Sáně borový, společně jsme se ji naučili. Prošli jsme se lesem mimo cestu až do známé Rokle. Cestou jsme hledali na stromech ptačí budky, závodili v běhu k bríze, pozorovali kapky rosy na pavoučích sítích, zjišťovaly, kdo ryl v zemi pod buky, poslouchali jsme ptáčky. V Rokli na nás měl čekat myslivec. Ale nebyl tam. Nejprve jsme ho tedy museli najít, protože se schoval za strom. Společně jsme si povídali o ptáčcích. Dokonce nás seznámil s čížečkem, o kterém jsme si zazpívali další písničku. Čížečku, čížečku, ptáčku maličký. Po návratu jsme do školky jsme si ještě vyzkoušely třídít semínka do krmítek podle velikosti – malé, střední a velké. Kuba s Jiříkem postavili z kostek obrovský hrad. Po odpoledním odpočinku jsme otevřeli „kredenc“ se spoustou výukového materiálu a děti si mohly vyzkoušet, co chtěli. Rovnaly vedle sebe čísla a písmena, skládaly žabí kostru, hrály hru na počet.
- *V pátek* jsme si s hajným Pírkem povídali o krmení ptáčků a rozhodli jsme se mu pomoci výrobou lojových koulí z šišek, loje a semínek. Docela nám to šlo a bavilo, ale mastný jsme byli až za ušima. Pak jsme šli samosebou koule taky po lese rozvěsit, každý jsme si vybírali nějaký svůj strom a dokonce se některým podařilo i udělat na

provázku koule va uzle a kličku a teď jsme zvědaví, až se na ně příští týden půjdeme podívat, zda tam ještě z nich něco zbyde nebo zda je ptáčekové celé vyzobají. Byl silný vítr a tak jsme pozorovali dlouhé štíhlé borovice, jak jimi vítr klátí a jak se celé nahýbají, tak jsme se rozhodli taky se trochu rozhýbat a zahráli si „škatulata hejbejte se“ mezi kmeny stromů. Při procházce jsme natrefili na obří klouzajdu, což nás samozřejmě bavilo. Pak jsme si všimli jedné ptačí budky a hledali další po lese, zjistili jsme, že některé z nich jsou ale krmítka a zjistili rozdíl mezi nimi. Pírkovi jsme na závěr zazpívali nové písničky, které se učíme „Čížečku čížečku“ a „Já mám sáně borový“.

RANNÍ PROTAŽENÍ

Když já se natáhnu, (stoj na špičkách, vzpažit)
až na strop dosáhnu.

když já se skrčím, (dřep)
do výšky skočím. (výskok)

Když já se zatočím, (točení kolem vlastní osy)
celý svět roztočím.

Když já si sednu, (sed na židli, na zem)
ani se nehnu.

ČÍŽEČKU, ČÍŽEČKU,

Čížečku, čížečku, ptáčku maličký,

pověz mi čížečku, jak sejou mák?

P: Aj tak, tak sejou mák, aj tak, tak sejou mák,

aj tak, tak sejou mák, tak sejou mák.

2. ... roste ...
3. ... kvete ...
4. ... lámou ...
5. ... melou ...
6. ... jedí ...

JÁ MÁM SÁNĚ BOROVÝ (*hudební doprovod v příloze*)

1... Já mám sáně borový, (ukazujeme sáně – obdélníček prsty před sebou)

železem jsou kovaný, (kováme pěstmi o sebe)

Vpředu stojí dva koníčky, (předpažíme, ruce do fajfky otočené dlaněmi k sobě a postupně je otočíme obráceně)

Pěkně okšírovaní... (ruce jdou z předpažení do upažení, prsty ukazujeme kšíry)

2... Prásknu bičem do koní, (práskneme, pořádně)

Sáně vítr dohoní, (běžíme na místě)

dojedeme do Berouna,

než se slunko nakloní... (sedneme si na bobek, jakože spí)

3... Tam u města Dobříše, (tleskáme)

skáče blecha v kožiše, (skáčeme)

Koně trhli, sáně zvrhli (jako trhneme)

Leželi jsme na břiše... (skočíme do lehu na břiše)